

Vurulduk Ey Halkım, Unutma Bizi !

Elk. Elo.Müh. Ulaş Birgör
ulas.birgor@emo.org.tr

SESLENİŞ ;

Cumhuriyet Gazetesi , 25 Ağustos 1975

Dağ gibi karayağız birer delikanlıydık. Babalarımız sırtında yük taşıyarak getirirdi aşımızı, ekmeğimizi. Arabalar şırl şırl ışıklarıyla caddelerden geçerken bizler bir mumun ışığında bitirirdik kitaplarımızı. Kendimiz gibi yaşayan binlerce yoksulun yüreğini yüreğimizde yaşayarak katıldık o büyük kavgaya. Ecelsiz öldürüldük, dövüldük, vurulduk, asıldık...

Vurulduk ey halkım unutma bizi..

Yoksulluğun bükemediği bileklerimizde çelik kelepçeler takıldı. İşkence hücrelerinde sabahladık kaç kez.. İsteseydik, diplomalarımızı mor binlikler getiren birer senet gibi kullanırdık. Mimardık, mühendistik, doktorduk, avukattık. Yazlık kışlık katlarımız, arabalarımız olurdu. Bizleri yok etmek istediler hep.

Öldürüldük ey halkım, unutma bizi..Fidan gibi genç kızlardık; hayat, şakırdayan bir şelale gibi akardı göz bebeklerimizden. Yirmi yaşında, yirmi bir yaşında, işkencecilerin acımasız ellerine terk edildik. Direndik küçüçük yüreğimizle, direndik genç kızlık gururumuzla.... Tükürülesi suratlarına karşı bahar çiçekleri gibi, taptaze inançlarımızı fırlattık boş birer eldiven gibi. Utanmadılar insanlıklarından, utanmadılar erkekliklerinden. Hücrelere atıldık ey halkım unutma bizi...

Ölümcül hastaydık. Bağırsaklarımız düğümlenmişti. Hipokrat yemini etmiş doktor kimlikli işkencecilerin elinde öldürüldük acınmaksızın. Gelinliklerimizin üstü bozulmamıştı daha. Cezaevlerine kilitlenmiş kocalarımızın taptaze duygularına, birer mezar taşı gibi savrulduk. Vicdan sustu. Hukuk sustu. İnsanlık sustu.

Göz göre göre öldürüldük ey halkım unutma bizi..

Giresun'daki yoksul köylüler, sizin için öldük. Ege'deki tütün işçileri, sizin için öldük. Doğudaki topraksız köylüler, sizin için öldük. İstanbul'daki, Ankara'daki işçiler, sizin için öldük. Adana'da paramparça elleriyle, ak pamuk toplayan işçiler, sizin için öldük.

Vurulduk, asıldık, öldürüldük ey halkım unutma bizi.

Bizi öldürenler, bizi asanlar, bizi sokak ortasında vuranlar, ağabeyimiz, babamız yaşlarındaydılar. Ya bu düzenin kirli çarklarına ortak olmuşlardı ya da susmuşlardı bütün olan bitenlere. Öfkelerini bir gün bile karşısındakilere bağırmanın insanların gözleri önünde öldürüldük. Hukuk adına, özgürlük adına, demokrasi adına.. Batı uygarlığı adına bizleri, bir şafak vakti ipe çektiler:

Korkmadan öldürüldük ey halkım, unutma bizi..

Bir gün mezarlarımızda güller açacak ey halkım, unutma bizi. Bir gün sesimiz, hepinizin kulaklarında yankılanacak ey halkım, unutma bizi. Özgürlüğe adanmış bir top çiçek gibiyiz şimdi, hep birlikteyiz ey halkım, unutma bizi.. Unutma bizi...

Uğur MUMCU...

Yaşamı, Yapıtları ...

Ankara Devrim İlkokulunda öğrenimine başladı Uğur MUMCU. 1965'de Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni bitirdi. Henüz 1. sınıftayken “*Türk Sosyalizmi*” adlı yazısıyla *Yunus Nadi Makale Yarışmasını* kazandı. 12 mart 1971 darbesinin aydınlara yönelik tutumundan payına düşeni aldı, askerliğini 72-74 yılları arasında “Sakıncalı Piyade” (Uğur MUMCU'nun darbe dönemi Aydınların yaşadıkları zorlukları biraz da mizahi bir dille anlatan aynı adlı kitabı, İlk basım 1977) olarak yaptı. *Yön, Devrim, Ant, Yeni Ortam* gibi dönemin politik mecmualarında yazılar yazdı. 1975 yılından itibaren Cumhuriyet gazetesinde “*Gözlem*” başlıklı köşesinde aralıksız olarak köşe yazarlığı yapan MUMCU, bir çok kez yılın gazetecisi, yılın hukukçusu ödüllerine layık görüldü.

Tüm araştırmaları Uğur Mumcu Araştırma Gazetecilik Vakfı tarafından “*Bütün Yapıtları*” ve “*Bütün Yazıları*” adlı iki dizi olarak yayımlandı. Bazıları ;

12 Eylül Adaleti, Modern Türban, Milliyetçilik A.Ş., Aybar İle Söyleşi Sosyalizm ve Bağımsızlık, Bir Uzun Yürüyüş, Liberal Çiftlik, Papa Mafya Ağca, Bir Pulsuz Dilekçe, Tüfek İcad Oldu, Söz Meclisten İçeri, Devrimci ve Demokrat, Gazetecilik, Ağca Dosyası, Tarikat Siyaset Ticaret, Yabancılaşma Kenanizm Özalizm, Kürt Dosyası (Suikast sebebiyle tamamlanamayan son araştırma kitabı)...

24 Ocak 1993 ... Suikast...

Ülkede sadece son bir yılda, Ocak 1992'den beri on bir gazeteci öldürülmüştü. Sıra, ülkenin aydın, devrimci, demokrat, ilerici, yurtsever kalemlerinden biri olan Uğur MUMCU'daydı... Faili Meçhul(!) birçok cinayet gibi bu suikastta da çok sayıda soru cevapsız kalmıştı... Bomba araca nasıl konulmuştu, olay yerinin sadece on beş metre mesafesinde Tunus Büyükelçiliği koruma noktası varken.. Karlı Sokakta, MUMCU'ların oturduğu apartmana 20 metre uzaktaki taksi durağının sokağa bakan camı bir süre önce neden buzu camla kaplanmıştı... Olaydan iki-tüç gün önce MUMCU'nun evi ve çevresinde elektrikler niçin ve ne kadar süreyle kesilmişti... Ülkücü mafya liderlerinden A. Çakıcı, 22-23 Ocak tarihlerinde dönemin başbakan yardımcısı Tansu Çiller ile aynı otelde kalmış mıydı ve bunun olayla bağlantısı neydi... (2) Uğur MUMCU öldürüldüğü günlerde, 1991 yılında MKE'nden alınan 11 kamyon silahın nereye gittiğini(!) araştırdığı için mi katledilmişti... (3) Yoksa “Gizli servisler-Kontrgerilla- Kuzey Irak” ilişkisini araştırdığı ve tamamlanamayan “Kürt Dosyası” adlı kitabını kaleme aldığı için mi...

Eşi Güldal Mumcu, Kasım 1994'de Adalet Bakanlığı'na yazdığı dilekçede, soruşturmaya atanan ilk Savcının (Ülkü Coşkun) kendisine “*Bu olayı devlet yapmıştır. Siyasi iktidar isterse bu iş çözülür*” dediğini, ve ihmalinin bulunduğunu belirtiyordu. Görevinden alınan savcının yerine atanan ikinci savcı (Kemal Ayhan) Haziran 1995'de, (yine Güldal Mumcu'nun bir dilekçesine otopsi bile yapılmadığını belirttiği bir şekilde) evinde ölü bulunacaktı. 1997'de Mecliste araştırma komisyonu kuruldu ve ilk komisyon raporunda; DGM Başsavcısı Nusret Demiral, Ülkü Coşkun, dönemin Ankara Valisi ve tüm ilgili yetkililer, bazı tanıkların birçok tv programına çıkmasını sağlayan kamu görevlileri, tutanaklarda tahrifat yapan polisler ve diğer ilgili görevliler hakkında inceleme, araştırma ve gerekli soruşturmaların yapılmasının uygun bulunduğu belirtildi. UMUT (Uğur Mumcu Uzun Takip) operasyonu başlatıldı ve Temmuz 2005'te 'sonuç'(!)landı. Uğur MUMCU, aydınlanma devrimini özümsemiş ödünsüz bir devrimciydi. Düşünce ve davranışları bu değerlerden oluşuyordu. Mumcu'nun eğilmeyen bükülmeyen kalemi karanlık güçleri öfkeleniriyor, çileden çıkarıyordu. O, bir an olsun umutsuzluğa kapılmadı, en ön safta görevini üstlendi. MUMCU belgesiz ve bilgisiz hiçbir konu hakkında yazmadı. Tarikat-Siyaset-Ticaret ilişkilerini çözmek istiyordu. Ona göre çağımızın en büyük suçu, haksızlıklara, adaletsizliklere, yolsuzluklara, halkın malını çalanlara, savaş kıskırtıcılığına karşı çıkmayarak susmaktı. Uğur MUMCU, bu suçu işlemediği için hain bir suikast sonucu yaşamını yitirdi. Cenaze törenine; “*Türkiye İran olmayacak*”, “*Mumcu'nun katili kontrgerilla*” sloganlarıyla ülkenin dört bir yanından gelen yüzbinler katıldı. Türkiye'nin aydınlanması için devrimci bir tavır ile yılmadan mücadele eden ve 'faili meçhul'(!) suikastlar sonucu yaşamlarını yitiren tüm yazar, gazeteci ve aydınları katledilişinin 15. yılında, Uğur MUMCU'nun şahsında bir kez daha saygıyla anıyoruz...

Kaynakça;

(1) *Orhan Tüleylioğlu, Neden Öldürüldüler, Dipsiz Kuyu, um:ag Vakfı Yayınları Kasım 2008*

(2) *Cumhuriyet 26 Şubat 1997*

(3) *Cengiz Kuşçuoğlu, Ürperten Senaryo, Milliyet 28.02.1997, http://www.umag.org.tr/*